

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Karel Zahradník

O řešení kvadratických rovnic logaritmou Gaussovými

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 18 (1889), No. 1, 9--17

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122422>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1889

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

číslici připojíme tolik null, kolik ještě za ní spolehlivých míst následuje.

Na př. $2\cdot354$, $\Delta = \frac{1}{2000}$.

8. Z mezní hodnoty Δ chyby relativní lze naopak souditi na meznou hodnotu δ chyby absolutní. Jestliže dané číslo mezi n spolehlivými místy obsahuje n' míst celistvých, tudíž $n - n'$ míst desetinných, jest

$$\delta = \frac{\alpha}{10^{n-n'+1}},$$

$$\Delta = \frac{\alpha}{a \cdot 10^n},$$

tedy $\delta = a\Delta \cdot 10^{n'-1}$.

Je-li na př. první platná číslice 4, počet celistvých míst 2 a mez relativní chyby $\frac{1}{1000}$, jest

$$\delta = \frac{4 \cdot 10}{1000} = 0\cdot04,$$

pročež obsahuje dané číslo 3 spolehlivá místa.

Nemá-li dané číslo žádných platných číslic před desetinnou tečkou, posuneme první desetinnou tečku v pravo až za první platnou číslici. Na př. 0\cdot0048346 buď spojeno s meznou chybou relativní $\frac{1}{1000}$. Táž relativní chyba přísluší číslu 4\cdot8346, v němž

$$a = 4, \quad \Delta = \frac{1}{1000}, \quad n' = 1, \quad \text{a tudíž} \quad \delta = \frac{4}{1000} = 0\cdot004.$$

Absolutní chyba původního čísla je tedy 0\cdot000004.

(Dokončení.)

0 řešení kvadratických rovnic logaritmů Gaussovými.

Podává

Dr. K. Zahradník,

professor při universitě Františka Josefa v Záhřebě.

Jak lze s prospěchem upotřebiti logaritmů Gaussových při řešení rovnic kvadratických v případe, že jsou dány loga-

rithmy součinitelů rovnice a jde-li o logaritmy obou kořenů aneb jen jednoho kořene, ukázal bez důkazu *Gauss*.*)

V následujícím podávám jednoduchý důkaz jím stanovených předpisů.

2. Z logaritmů Gaussových najdeme přímo logaritmy $B = \lg\left(1 + \frac{1}{m}\right)$, $C = \lg(1 + m)$ příslušné ku $A = \lg m$, totiž ku logaritmu argumentu $m > 1$. Zde platí jak známo relace

$$(1) \quad A + B = C.$$

Spojíme-li podvojně sčítáním neb odčítáním logaritmy sloupců A, B, C, obdržíme tři nové v absolutních hodnotách lišící se sloupce

$$(2) \quad \begin{aligned} B + C &= D \\ A + C &= E \\ B - A &= F. \end{aligned}$$

Zmíněné sloupce D, E, F nacházíme v tabulkách *Vegy* a *Hülse-a***); můžeme však, majíce po ruce obyčejné logaritmy Gaussovy, tyto snadně doplniti v každém jednotlivém případě, jakož z uvedeného příkladu seznáme.

3. Dána budiž rovnice druhého stupně

$$(3) \quad px^2 + qx + r = 0.$$

Kořeny této rovnice mají oba stejná neb opačná znaménka dle toho, jsou-li p i r téhož neb opačného znaménka.

Budiž

$$pr > 0;$$

kořeny jsou tudíž téhož znaménka, a to:

α) reálné, když

$$q^2 \geq 4pr,$$

β) imaginarné, když

$$q^2 < 4pr.$$

Obmezíme se na případ první. Kdybychom znali podíl m kořenů rovnice (3), totiž

$$(4) \quad \frac{x_1}{x_2} = m,$$

(kde jsme označili x_1 absolutně větší kořen t. j. $|x_1| > |x_2|$) byla by naše úloha řešena, neb z rovnice (4) plyne

*) *F. Gauss „Werke“ III, díl pg. 255.*

***) *Sammlung mathematischer Tafeln 1840.*

$$\frac{x_1}{x_1 + x_2} = \frac{m}{m+1},$$

tudíž

$$(5) \quad \begin{aligned} x_1 &= -\frac{q}{p} \frac{1}{1 + \frac{1}{m}}, \\ x_2 &= -\frac{q}{p} \cdot \frac{1}{1+m}. \end{aligned}$$

Přijmeme-li dle *Gaussa*

$$(6) \quad \frac{q}{p} = h, \quad \frac{r}{q} = g,$$

a označíme-li malým písmenem číslo, jehož logarithmus jsme označili velikým písmenem (na př. $\lg n = N$), můžeme rovnice (5) psáti

$$(7) \quad x_1 = -\frac{h}{b}, \quad x_2 = -\frac{h}{c}.$$

Dle toho je-li $h \geq 0$, jsou kořeny rovnice pozitivné neb negativné; je-li $h < 0$ máme*)

$$(8) \quad \begin{aligned} \lg x_1 &= \lg(-h) - B, \\ \lg x_2 &= \lg(-h) - C. \end{aligned}$$

4. Nyní je nám ukázati, kterak najdeme logarithmy B, C příslušné k argumentu m . Pomocí rovnice (4) najdeme**)

$$(9) \quad \frac{(x_1 + x_2)^2}{x_1 x_2} = \frac{(m+1)^2}{m} = \frac{q^2}{pr} = \frac{h}{g},$$

tudíž je

$$(10) \quad \frac{h}{g} = \left(1 + \frac{1}{m}\right)(1+m) = bc = d.$$

Kdybychom měli sloupec D, pro který platí

$$D = B + C,$$

hledali bychom rozdíl $\lg h - \lg g$ ve sloupci D a v téže vodorovné čáře ve sloupcích B, C našli bychom příslušné logarithmy B, C ku hledanému argumentu m .

Z rovnice (10) lze vyjádřiti h pomocí g , pro (7) obdržíme

*) Pro $h > 0$ bylo by

$$(8') \quad \begin{aligned} \lg(-x_1) &= \lg h - B \\ \lg(-x_2) &= \lg h - C. \end{aligned}$$

**) Patrně je v tomto případě h i g téhož znaménka, což vychází již z rovnice (9) neb z rovnice (6).

druhý tvar řešení, jež s prvním spojivše, vyjádříme následujícím schematem

$$\frac{h}{g} > 4, \quad \begin{aligned} x_1 &= -\frac{h}{b} = -gc, \\ x_2 &= -gb = -\frac{h}{c}.*) \end{aligned}$$

Příklad. Dáno-li

$$\lg p = 0, \quad \lg(-q) = 0,90309, \quad \lg r = 1,13640,$$

je

$$\lg(-h) = 0,90309, \quad \lg(-g) = 0,23331, \quad \lg \frac{h}{g} = 0,66978.$$

Z tabulek **) třeba zde znáti

B	C	B + C = D
0,16130	0,50830	0,66960
0,16099	0,50899	0,66998.

Hledajíce 0,66978 ve sloupci D vezmeme nejbližše vyšší logarithmus, a odečtením obdržíme rozdíl 20. Rozdíl logarithmů ve sloupci D, mezi kterými daný logarithmus leží, je $r_a = 38$; příslušné rozdíly u B a C jsou $r_b = 31$, $r_c = 69$, je tudíž $r_c - r_b = r_a$.

Označíme-li q_b , q_c partes proportionales pro sloupce B a C, je

$$q_b = 20 \cdot \frac{r_b}{r_a} = 16, \quad q_c = 20 \cdot \frac{r_c}{r_a} = 36,$$

tudíž příslušné

$$\begin{aligned} B &= 0,16099 + q_b = 0,16115 \\ C &= 0,50899 - q_c = 0,50863, \end{aligned}$$

tím

$$\lg x_1 = 0,74194, \quad \lg x_2 = 0,39446.$$

5. Budiž nyní $pr < 0$; v případě tomto jsou kořeny rovnice opačného znaménka; je-li opět $|x_1| > |x_2|$, je znaménko kořene x_1 opačné znaménku hodnoty $h = \frac{q}{p}$. Budiž větší kořen x_1 pozitivní, i položme

*) Mohli jsme i relace

$$x_1 x_2 = \frac{r}{p} = hg$$

rovněž jako rovnice (10) upotřebiti.

**) Počítám zde dle tabulek logarithmických od Köhlera, 1860.

$$(11) \quad \frac{x_1}{-x_2} = 1 + \frac{1}{\mu},$$

kdež je $\mu > 0$. Z této rovnice plyne

$$(12) \quad \begin{aligned} x_1 &= -h(1 + \mu), \\ x_2 &= h\mu. \end{aligned}$$

Argument μ , na kterém závisí řešení (12), není nám znám, avšak můžeme jej určit ze známého vztahu kořenů rovnice (3)

$$(13) \quad x_1 x_2 = \frac{r}{p} = gh,$$

z níž vzhledem k rovnicím (12) plyne

$$(14) \quad -\frac{g}{h} = \mu(1 + \mu).$$

Avšak μ může být buď větší neb menší než jedna, dle toho třeba rozeznávat dva případy,

$$(15) \quad \gamma) \quad \mu = m > 1, \quad \delta) \quad \mu = \frac{1}{m} < 1.$$

6. V *případě* γ) přechází rovnice (14) ve tvar

$$(16) \quad -\frac{g}{h} = m(1 + m) = ac,$$

z níž najdeme logaritmy A, C příslušné ku argumentu m tím, že hledáme logaritmus čísla $-\frac{g}{h}$ ve sloupci E; ve sloupcích A, C v témž řádku našli bychom logaritmy A*), C příslušné ku argumentu hledanému m . Pro sloupec E platí relace

$$E = A + C.$$

Z rovnic (16) a (15 γ) můžeme opět h vyjádřit pomocí g a tím řešení (12) psát ve tvaru

$$(17) \quad \begin{aligned} x_1 &= -hc = \frac{g}{a} \\ x_2 &= -\frac{g}{c} = ha, \end{aligned}$$

při čemž z rovnice (15 γ) plyne podmínka

$$(18) \quad -\frac{g}{h} > 2.$$

7. V *případě* δ) přechází rovnice (14) ve

*) Patrně je $a = m$, neboť $lg a = A = l g m$.

$$(19) \quad -\frac{g}{h} = \frac{1 + \frac{1}{m}}{m} = \frac{b}{a},$$

a řešení (12) nabývá tvaru

$$(20) \quad \begin{aligned} x_1 &= -h \left(1 + \frac{1}{m} \right) = -hb, \\ x_2 &= \frac{h}{m} = \frac{h}{a}. \end{aligned}$$

Pomocí sloupce

$$F = B - A,$$

v němž bychom hledali logarithmus čísla $-\frac{g}{h}$, najdeme logarithmy A, B příslušné k témuž argumentu m způsobem již dříve vytčeným.

Jelikož dle (19) můžeme h vyjádřiti pomocí g , obdržíme tím opět druhé řešení, jež spojeno s prvním podává nám následující schema

$$(21) \quad \begin{aligned} x_1 &= -hb = ag, \\ x_2 &= -\frac{g}{b} = \frac{h}{a}, \end{aligned}$$

kdež platí [za příčinou rovnic (19) i (15 δ)] podmínka

$$(22) \quad -\frac{g}{h} < 2.$$

Dodatek.

8. Touže cestou můžeme postupovati, chceme-li obdržeti trigonometrické řešení kvadratické rovnice, máme-li logarithmy součinitelů a nemáme-li při ruce logarithmy Gaussovy. V případě α) položili bychom

$$(23) \quad \frac{x_1}{x_2} = m = \operatorname{tg}^2 \frac{\varphi}{2}.$$

Z rovnice této plyne vzhledem ku dané kvadratické rovnici (3)

$$(24) \quad \begin{aligned} x_1 &= -\frac{q}{p} \sin^2 \frac{\varphi}{2}, \\ x_2 &= -\frac{q}{p} \cos^2 \frac{\varphi}{2}. \end{aligned}$$

Úhel pomocný φ určíme z relace

$$x_1 x_2 = \frac{r}{p},$$

z níž obdržíme

$$(25) \quad \sin^2 \frac{\varphi}{2} \cos^2 \frac{\varphi}{2} = \frac{pr}{q^2}$$

aneb

$$(26) \quad \sin^2 \varphi = \frac{4pr}{q^2},$$

což jest známá substituce pro trigonometrické řešení.

Z rovnice (26) určíme pomocný úhel φ , načež z rovnice (24) kořeny x_1, x_2 .

Je patrné, že jsme mohli v odstavci 4. upotřebiti substituce $\operatorname{tg}^2 \frac{\varphi}{2} = m$, čímž bychom ihned k cíli došli. Že realnost úhlu φ vyžaduje, by p i r byla téhož znaménka, mimo to $\frac{q^2}{pr} \geq 4$, vychází již z rovnice (26), což arci se s podmínkami případu (α) shoduje.

Ježto

$$\sin^2 \frac{\varphi}{2} = \operatorname{tg} \frac{\varphi}{2} \cdot \sin \frac{\varphi}{2} \cos \frac{\varphi}{2} = \operatorname{tg} \frac{\varphi}{2} \sqrt{\frac{pr}{q^2}},$$

můžeme řešení (24) psáti též ve tvaru

$$x_1 = \pm \sqrt{\frac{r}{p}} \cdot \operatorname{tg} \frac{\varphi}{2}$$

a podobně

$$x_2 = \pm \sqrt{\frac{r}{p}} \cdot \operatorname{cot} \frac{\varphi}{2},$$

kdež platí znaménko horní neb dolní, dle toho jsou-li p i q různého aneb stejného znaménka.

Upotřebíme-li nyní zkrácenin h i g , můžeme řešení (24) vzhledem k rovnici (25) totiž

$$\sin^2 \frac{\varphi}{2} \cos^2 \frac{\varphi}{2} = \frac{g}{h}$$

psáti

$$(28) \quad \begin{aligned} x_1 &= -h \sin^2 \frac{\varphi}{2} = -\frac{g}{\cos^2 \frac{\varphi}{2}}, \\ x_2 &= -\frac{g}{\sin^2 \frac{\varphi}{2}} = -h \cos^2 \frac{\varphi}{2}. \end{aligned}$$

V případě γ) neb δ) položeme

$$(29) \quad \frac{x_1}{-x_2} = \cot^2 \frac{\varphi}{2},$$

z čehož plyne

$$(30) \quad \begin{aligned} x_1 &= -\frac{q}{p} \frac{\cos^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos \varphi} = -h \frac{\cos^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos \varphi}, \\ x_2 &= \frac{q}{p} \frac{\sin^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos \varphi} = h \frac{\sin^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos \varphi}. \end{aligned}$$

Znásobíme-li tyto rovnice, obdržíme

$$x_1 x_2 = \frac{r}{p} = -\frac{q^2}{p^2} \frac{\sin^2 \frac{\varphi}{2} \cos^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos^2 \varphi},$$

z kteréžto rovnice plyne

$$(31) \quad \operatorname{tg}^2 \varphi = -\frac{4pr}{q^2} = -\frac{4g}{h}.$$

Z rovnice této*) snadně určíme pomocný úhel φ a dáti řešení (30) tvar

$$\begin{aligned} x_1 &= \pm \sqrt{-\frac{r}{p}} \cot \frac{\varphi}{2} = \pm \sqrt{-hg} \cot \frac{\varphi}{2}, \\ x_2 &= \mp \sqrt{-\frac{r}{p}} \operatorname{tg} \frac{\varphi}{2} = \mp \sqrt{-hg} \operatorname{tg} \frac{\varphi}{2}, \end{aligned}$$

aneb též

$$x_1 = g \frac{\cos \varphi}{\sin^2 \frac{\varphi}{2}},$$

*) Kdybychom upotřebili zde substituce $\operatorname{tg}^2 \frac{\varphi}{2} = m$, neobdrželi bychom příhodný tvar rovnice (31); zmíněná substituce není tudíž dobře potřebnou, třebaš bychom tím rovnice (30) obdrželi v jednodušším tvaru.

$$x_2 = -g \frac{\cos \varphi}{\cos^2 \frac{\varphi}{2}}.$$

Je-li $\frac{q}{p} = h < 0$, je znaménko absolutně většího kořene kladné, opačně v případě $\frac{q}{p} > 0$. Realnost pomocného úhlu vyžaduje v souhlasu s odstavcem 6. a 7., by p a r byla opačného znaménka.

Uvedené řešení plyne též z odstavců 6. a 7. jednoduchou substitucí za

$$m = \frac{\sin^2 \frac{\varphi}{2}}{\cos \varphi} \text{ v případě } \gamma) \text{ a } m = \frac{\cos \varphi}{\sin^2 \frac{\varphi}{2}} \text{ v případě } \delta).$$

Dle toho, je-li

$$\cot^2 \frac{\varphi}{2} \leq 2,$$

máme buď případ $\gamma)$ neb $\delta)$.

Príspevek ku zkráčenému počítání.

Sepsal

Otakar Ježek,

s. professor real. gymnasia na Smíchově.

I.

Účelem této stati jest řešiti úlohu:

„Stanovme druhou a třetí mocnost desetinného čísla buď úplného buď neúplného až na jednu jednotku daného řádu přesně buď nadbytkem neb nedostatkem.“

Úloha tato po mém vědomí dosud řešena nebyla a sice nejspíše z důvodů dvou. Učebnice pro školy střední, kde předem by byla na místě, jí neobsahují, ježto instrukce z příčin didaktických nepřejí zkráčenému počítání, pokud by přesahovalo dělení; praktický počtář pak, maje mocniti, zajisté sáhne k tabulkám logarithmickým. Přece však myslím, že řešení této úlohy není